

«Όλα μορφαί να τὰ πει κανείς, χωρατεύοντας» άκόμα και την άλήθεια» ΦΡΟΥΔ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΑΡ. ΤΗΛ. 6-45
 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1952
 Περίοδ. Γ' — Χρόν. 11ος
 Άριθμ. φύλλον 433-15
 Το φύλλον Δραχμάς 2000

== ΣΑΤΙΡΙΚΟ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ — ΕΚΔΟΣΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ — ΕΔΡΑ : ΜΥΤΙΛΗΝΗ ==

ΤΟ 7^ο ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στό Λέι'κ Σαξές μαζεύθηκαν πάλιν από περάτων σοφά κεφάλια τών Έθνών—φαλάκρες, ματουγαλία—της Γης μας τήν κατάσταση, να δοθνε και τὰ χάλια και τών Κρατών τών δυνατών μά και τών άδυνάτων.

Ό Πήρσον, νέος Άρχίατρος, πρόεδρος του Συμβουλίου, ξαπλώνει τόν Πλανήτη μας και τόν στηθοσκοπεί! Και γύρω γύρω στέκουνε οι γιατροί της Υψηλίου, βαστώντας τήν άνάσα τους, νάκούσουν τί θά πει.

Και μίλησε ό Άρχίατρος—κ' εΐταν βαρειά ή φωνή του :
 — «Βρίσκω πολύ δυσσιώνα, φίλοι, άκροαστικά!
 Όξεία «άτομικτίδα» τρώει τὰ σωθικά του άτυχου Πλανήτη.
 Λογής—λογής μικρόβια καλλιεργούν έστιες : Κορέα, Περσία και Βιετνάμ, Μαρόκο Τυνησία, Ίαπωνία, Αύστρια, Σουέζ, Κίνα, Πολυνησία.
 Μά άπ' όλα πιό χειροτερο είναι ό Κομμουνισμός, ασύλληπτο μικρόβιο, διηθητός ίδος, και βρίσκω δλεσ- τις διαιτες άνισχυρες κι άστεϊτες.
 Τό κατ' έμέ ό άρρωστος μπόροσε ίσως να γιάνει μ' άγάπη, κατανόηση μά και Δικαιοσύνη.
 Μην τρέμει ό Γιάννης τό Θερμό και τό Θερμό τό Γιάννη, γιατί θά πάει περίπατο του κόσμου ή Ειρήνη.»

Εΐπε ό σερ Πήρσον κ' έκατσε, κουνώντας τό κεφάλι!
 Κι ό κόσμος σκέφτεται : «ό Θεός τ'ό χέρι του να βάλει.»
 ΤΡΙΒΟΥΛΕΤΟΣ

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΜΑΚΑΡΩΝ

(ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ, ΜΠΕΜΠΗΣ, ΝΤΑΗ ΠΑΝΑΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ)
ΠΑΝΑΗΣ. Ήαρηίσατε στό συσίτιο σήμερα, γειτόνιοι.
ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Εΐχαν προυνιά σήμερα οι τσηνούρηι ει δίκιτοι άμ εν Κουρδά. Οι δισοί μας, πού τς μπουμπάρδιαν γιαγνις οι γι Άμρικάνη.
ΠΑΝ. Τσι ήκάνανε τιμητικά τραταμένα, για να τσι καλοκαρδίσουνε ;
ΒΑΣ. Ε, ναί. ΄Ετις γένιτη πάντα. Του ίδιου κένιν τσι στην Γη μι τς τραυματίς, άμα γυρζιν. Μουσικής, Κυρλις, διαποινίδις τς Άριστουκρατίας, τσιγάρα, πστίς τς ψαττα μηδι άκου πού ειση!
ΜΠΕΜ. Πάρε τήν άμβροσία σου, κυρ Παναή.
ΠΑΝ. Τι μου τήν ήφέρατε; Ήμ πουχτίσα ψητό παραδεισίο πτηνό.
ΒΑΣ. Όδλα τς οδλα! Δόσιτι προσουχή. Τν άμβροσία θα τήν παίρνουμι. Τσι θα τήν πιτοūμι κρουφά, να τήν τρων τὰ πιεινά του Ουρανού, πού μηδι σπέρνιν μηδι θορζιν, μόνι τ' άπαντέχιν οδλα χαζιζ άμ τον Πατέρα μας τον Ουράνιου. ΄Εδγιτς άμ του Μιγαλουδύναμου μας θα κάνουμι γιαρντίμ, να μην κουράζιτη να ταγιζ πλέλια, άμ δε θα μάς ύπουφαστούν πους ήμεις, ζουμου του πού του Ιζάτιρου τσι καλουμπνούμι σην τζαρντάκα μας. Καλά, βλέπου, δλέβγι τσι του δευτέρου μας του καρβνουκάμνου. ΄Η γι οδρά τ' όφι μόνι μόνι π' καρνιζ κουματέλι.
ΜΠΕΜ. Είναι πού βγάλαμε τό πού τό έξωτερικώτερον άπό τό καμίνι και δέν ζουν μεγάλη φλόγωση τὰ ξύλα.
ΒΑΣ. Τι φλόγουσ; Ζαμπούνινα είναι ;
ΜΠΕΜ. Δέν κάνουνε φλόγα, λόχη, Βασιλάκη άγραμματα.
ΒΑΣ. Θα σάγις, ρέ κυρ Άργυρζι; Ίσένα έκριπι να οι βάλιν σην Κόλας, μαζί μι τον Κόντου τσι του Μιστριγιώτ, κάτου κάτου του καζάνι, π' μάς ήλιγι πρου-

χτές ή κυρ Κώστας ή Παλαμάς !
ΠΑΝ. Τὰ πογιώρα, πού ήγέπατε, ήπέρασε τό περιπολο κ' ήμίλαγε για τσι καπνοιδιο του Όφι.
ΒΑΣ. Αντι!
ΠΑΝ. Μά τσι εφτάδιπλο πέπιο τσι Βερτζεβούλαινας.
ΒΑΣ. Όχ καμόσιμ! Μας πήραν μυρουδιά φαίνιτη.
ΠΑΝ. Όχι. Ένας άπό δαύτους ήθελε να φτρωπετάξει στην κορφή τσι Γνώσεω; να μυρσιε τον καπνό μά δέν τον ήφησε ό περιπολόλαρχος. Κοΐτα τή δουγιά σου, τού ειπε, και μη μάς κάνεις τον ζυπνόνε. ΄Εγώ ξερω τί είναι! Και τως τό ήξήγησε. «Εΐναι, λέει, ή προσευχή των χριστιανών άπό τή Μητροκόλη τσι Μυλιγγής πού κατευθύνεται ως θυμίαμα ένώπιον του Πλάστη. Κι ά μυρζιτσει λιγάκι βαρεία, είναι γιατί σήμερις ό κυρ Μανωλάκης ό Κάβουρας ήπής στην εκκλησία τσι Τσθροκιοι τσι ποδοσφαιριστάδου.»
ΒΑΣ. Πού τάμαθι τσόλας πουρνό πουρνό οδλα αυτά τὰ νέα άμ τ' Μυτιληνή ή περιπόλαρχος;
ΠΑΝ. Εΐχινε, λέει, μήνυμα άπό τον Άρη, πού δέν τσι χωνεύει τσι Καρασίδες, γιατι ήβάλανε σιόν προσταιευμένο του τον «Άρη» πολλα γχώγια.
ΒΑΣ. Όσι θυμάμα! Δέν του σουχιλαντίσαν! Άγαθουμιές είναι ούλιγνουν εδουνα μέσα. ΄Η Θός να βάλι του χέριτ, μην πουν να μάς κένιν καμμιάν ήπίθισ άμ του Μάβρου παραπέταμα, γιατι θα μάς πάρ ή διάουλ...
ΜΠΕΜ. Μή βλασφημείς, Βασιλάκη!
ΒΑΣ. Λεΐψι άμ του γδιμ, π'λέν τσι γι Άγιασιώτις, ρέ κυρ Άργυρζι! Άκούς να μη βλαστμώ! Θα μάς πάρ ή διάβουλους τς ή Τριβουλους μαζί.
ΜΠΕΜ. Θα βροουμε τό μελαμάς με τις βλασφημίες σου.
ΒΑΣ. Σα δε σ' άρέσ, άλλαξει τζαρντάκα. Πάνι σην Άκυστου- (ή συνέχεια στη β' σελίδα

Η «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ»

ΓΙΑ ΤΟΝ «ΤΡΙΒΟΛΟ»

(Άπόσπασμα άπ τή β' έκιομπή του περασμένου Σαββάτου και συγκεκριμένα άπ τό πρόγραμμα των ερωτήσεων και απαντήσεων Δάφνης και Ρόδιου).
«Δ ά φ ν η. — Κουντέφαν τὰ ονιά ! (1)
Ρ ό δ ι ο ς.—Δέν καταλαβαίνω. Δ ά φ ν η.—Μας πήρε ή ώρα!
Ρ ό δ ι ο ς.—Α, ναί! Μά αΐτη μοιάζει σά Μυτιληνιά έκφραση.
Δ ά φ ν η.—Ναί! Τη διάβασα στο περίφημο σατιρικό και λαογραφικό περιοδικό της Μυτιληνης «Τριβόλος» πού εΐχε τήν καλωσύνη να μάς στείλει ό ευγενικός διευθυντής του κ. Στρατή Πανακίολας.
Ρ ό δ ι ο ς.—Όφείλουμε να εδχαριστήσομε θερμά τον κ. Στρατή Πανακίολα και να τον συγχαρομε επίσης για τήν επανέκδοση του «Τριβόλου» ύστερα από τόσα χρόνια και για τήν άνεκτίμητη προσπάθειά του να συγκεντρώνει και πάλι τό πολύτιμο λαογραφικό υλικό του νησιού του. Μά καλά. Έσο πως μορεΐς και καταλαβαίνεις τις ιδιωματικές του εκφράσεις ;
Δ ά φ ν η. Διαβάζω όσα μποκι όσα δέν καταλαβαίνω έχει τήν καλωσύνη να μου τὰ εξηγει ό έπλεκτος Μυτιληνιός συνάδελφος μας κ. Γιώργος Παπανικόλας.

ΣΧΟΛΙΑ.—Οι κακές γλώσσες και πρώτος ό κ. Ιορδάνης Ζαχπάλογλου ειπαν, μόλις άκουσαν τήν εκιομπή, πώς ό «Τριβόλος» κλήρωσε τήν «Φωνή της Άμερικης» για να του κάνει τέτοια θερημή και παγκόσμια ρουκλάμα. Δεχόμεθα τήν κατηγορία. Ό «Τριβόλος» κι οι άκούραστοι σννεργάτες του τάχοννε πληρωμένα όλα, με τήν εθυσνηδινή δουλειά πού κάνονν εδώ και έντεκα χρόνια, σνλλέγοντας άκούραστα, προβάλλοντας με περηφάνια και άποταμηύοντας με άγάπη τό λαογραφικό και γλωσσικό υλικό του νησιού μας.
 Πάντως εθχαριστοουμε θερμότατα τή «Φωνή της Άμερικης» και άς τήν εχομε πληρωμένη. ΄Εχωρα εθχαριστοουμε τή γλυκιά και άραία Δαφνούλα της — δέν μορρει να μην εινε άραία μια τέτοια γλυκά φωνή—τόν ένγκλοπαιδικότατο κ. Ρόδιο, με τό σπινθηροβόλο πνεύμα, και τόν άγαπητό σννεργάτη τους και δάσκαλο της Δάφνης στό Λαοβιακό κ. Γιώργος Παπανικόλα.

(1) ΄Η φράση εινε σννηθισμένη σης καζότρατες. Στὴν κυριολεξία σημαίνει πώς κλησιάζει στη στεριά ό Σάκκος με τὰ ψάρια.

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΛΕΣΒΙΟΙ ΤΟΝ «ΤΡΙΒΟΛΟ»

(Πήραμε και διαβάσαμε με συγκίνηση τούτο τό γράμμα, πού δέν άντέχομε στον πειρασμό να τό δημοσιέψουμε, έστω και χωρίς τήν άδεια του ευγενικού άποστολέα. Εύχαριστοουμε τον κ. Θεοδωρακέλλη και παρακαλοουμε τους αναγνώστες μας να συγκορήςουν τή στήλη τούτη, πού σταμάτησε σήμερα τό γέλιο της, για να... καμαρώσει! Όπως όλοι οι άνθρωποι, έχει κι ή «Τριβόλος», παρ' όλα τὰ γερατιά του, τις άδυναμίες του και τις—γιατι όχι ; —φιλοδοξίες του).
«Καλλονή 6 Οκτωβρίου 1952
 Άγαπητέ μου κ. Παπανικόλα,
 ΄Ηθελα από πολλόν καιρό, σαν από καθήκον να σου εκφράσω τὰ συγχαρητήρια μου και τις εύχές μου για τήν επανέκδοση του «Τριβόλου» και τή μεγάλη μου χαρά γι' αυτό.
 Καλόππει πράγματι ένα μεγάλο τομέα των άναγκών του Νησιού μας ή επανέκδοση του «Τριβόλου», άφοδ αναφέρεται στην ψυχική υγεία πού μόνο ή χαρούμενη διάθεση και τό γέλιο μπο-

ΆΡΡΗΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οί τυχεροί Νομοί

΄Επεσε στα χέρια μας ένας καλοτυπωμένος τόμος «Συνέδρια τοπικής αυτοδιοικήσεως», πού εξέδωσαν ή Νομαρχία Μεσσαηνίας. Μέσα στις 140 μεγάλες και πυκνοτυπωμένες σελίδες του φαίνεται μια τεράστια οργανωτική δουλειά σχετική με τήν τοπική αυτοδιοικήση. ΄Ψυχή και δημιουργός ό Νομαρχης Μεσσαηνίας, φυσικά, κ. Νικόλαος Άράνης, γνωστό τέρας μορφώσεως, εδυσνηδισίας, φιλεργίας και πολιτισμού. ΄Η Μυτιληνη τέν εΐχε τόν Άράνη και τέν έχασε. Όμως «τοιούτες ήμιν έπροσαν Άρχισρεύς», Σεβασμιώτατε και Μεγάλε Ίάκωβε. **Μακάριοι !**
 «Φτωχός κ' ή Μοΐρα του» λέει μια παροιμία. Πού εφαρμόζεται ; Στους δημοσίους υπαλλήλους, τώρα τελευταία. Κεϊνους πού δέν πρόλαβαν να πάρουν ή να έξαντλήσουν τήν έτήσια άδεια τους. Με τή διάλυση της Βουλής ή έγκόκλιος πού άνέστειλε τις άδειες, έπεσε ά μέπομα. Δέν τος φτάνει ή φτώχεια τους! Νά μην ξεκουραστούν κιόλας! Δς τδχουν άλλη χρονιά ύπόψη τους οι παθόντες διι έτέρα γραφή λέγει : «Μακάριοι οι... κρατούντες». **Έδω σέ θέλω**

Κάβουρα...

Τήν τρέχουσα έβδομάδα τὰ φιλικά γειτονικά καταδικωτικά δε βουλιόξανε, οδτε πιάσανε, οδτε πολυβολήσανε κανένα άλιευτικό στο κανάλι μας. Ό «Σύνδεσμος Έλληνοτουρκικής φιλίας» τό έρμηνεύει σαν άπόδειξη των καρπών της δράσεώς του. Οι φτωχοί ψαράδες μας όμως τό άποδίδουν σην κακοκαιρία πού επεκράτησε. Οι φίλοι μας φοβούνται πού τήν τριαινα του όργισμένου Ποσειδώνα.

Κίνδυνος

΄Η Κτηνιατρική Υπηρεσία Άθηνών ειδοποιεί τό κοινόν να άποφεύγει τὰ χοιρινά κρέατα, ώμα και ψημένα, γιατι πολλα γουρουνία πάσχουν από τριχίνωση, πού μεταδίδεται στον άνθρωπο. Φοβούμαστε πως και τὰ δικάμας εδω τὰ γουρουνία δέν τρώγονται οδτε ώμα οδτε ψημένα. Τι λέν οι άρμόδιοι ;
 ρουν να χαρίσουν. Θάταν όμως μια καθαρή άδικία και μια άσυχώρητη μωχαπία, άν περιώριζε κανέναν τό ρόλο του και μάλιστα τον κύριο ρόλο του ως ατότου.
 Είναι ολοφάνερη ή γόνιμη συμβολή του, τόσο στον πνευματικό όσο και στον λογοτεχνικό και στον ιδιώτυπα ήθικό τομέα. Λεπτή, διαπεραστική, δροσερή ή γελώσα αλήθειά του, έχει όλα τὰ πρds άφομοίωσιν χαρίσματα, για να ύπερκεράσει τήν ακουθρωπάζουσαν άδελφήν της» βρίσκει πάντα ανοιχτή τήν ψυχή, για να ειλωρησει στα κατάβασθά της και να ανακόψει από έκει ένα πνευματικό φυντάκι δλόδροσο και καρποφόρο. Νομιζω μάλιστα πως τό πρώτο τό άσκεΐ σαν ένα κατάλληλο μέσο, για να φθάσει άσφαλέστερα στο Σκοπό, πού εινε τό δεύτερο. Εΐνε μια προπαρασκευη της ψυχής αναγκαία για να δεχθει τήν αλήθεια, πού χωρίς χαρούμενη διάθεση εΐνε δύσκολο τις περισσότερες φορές να κατανοηθει. Από τήν άποψη αυτή ή προσφορά του στην Κοινωνία, στο Νησι και στο Έθνος γενικώτερα, εΐνε άνεκτιμητη, πράγμα πού δημιουργει ήθικά τήν μεγάλη ύποχρέωση μιας γνησίας άγάπης μ' όλες τις ύποχρεώσεις πού συνεπάγεται ασή.
 Με τέτοια αλοήματα οε χαϊρετώ και σου εύχομαι κάθε έδους προσωπική εύτυχία.
 Με βαθιά έκτίμηση
 Χ. Θεοδωρακέλλης

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Στην αίθουσα «Φέμινα» της φίλης Γκουγκούς, που άνοιξε βιαστικά για τη σύσφιξη των ελληνοτουρκικών σχέσεων, έδόθη χορός προς τιμήν της Καρασί που νίκησε και πάλι τον Άρη με 3-0 και των συνοδών επίσημων Τούρκων έκδρομών, μεταξύ των οποίων και ωραία κυρία βιομηχάνου με έξωμον έσθητα.

Όπως ανέγραψε ο έγχωριος τύπος, στο χορό άντηλάγησαν προπόσεις και χορεύτηκαν διάφοροι ελληνικοί χοροί. Όσο για τις προπόσεις ήταν ελληνοτουρκικές: «Κύριε, και μπέγνι έφέντη μάλέρ!» Θεωρούμε όμως λιγάκι έγωιστικό το χαρακτηρισμό ως ελληνικών χορών του καρσιλαμά και του ζεϊμπέκικου που χορέψε ευσταλής φιλόξενος χορευτής με ελύγιστον φιλοξενούμενον, καταγόμενον απ' το Ίππιος. Είταν κι αυτοί τουλάχιστον ελληνοτουρκικοί.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Στο λεωφορείο της Βυρειάς ο Ένα κάθισμα των τριών θέσεων καθόντισαν μια κυρία και ένας κύριος άρκετά εύτραφείς και οι δυο.

Λίγο πριν ξεκινήσει το δχημα μπήκαν δυο κυρίες του καλού κόσμου. Η μια κάθησε σε μια θέση κενή που υπήρχε και η άλλη πήγε και κάθησε ανάμεσα στους δυο λίγο στενόχωρα βέβαια και γιαυτό σκέφτηκε να κάνει πνεύμα και είπε στη φίλη της άγγλικά:

— Άνάμεσα σε δυο χοντρούς.

Ο κύριος που ήξερε άγγλικά έκανε πως δεν κατάλαβε και ούτε σάλεψε απ' τη θέση του. Τη στιγμή που σαλπάρει ο Άριστής, μπήκαν 3 νοικοκυρές με τα ψώνια τους και πολύ χοντρές. Τότε ο κύριος σηκώθηκε και παρεχώρησε τη θέση του στην πιο χοντρή κυρία και μένα μεϊδισμα που μόλις διεγράφετο έκύτταξε την άγγλιζουσα κυρία, η οποία άσφαλώς έξυπνη, κατάλαβε το πραγματικό χιούμορ και τό γέλασε.

ΤΑ ΜΑΚΡΑ ΤΕΙΧΗ

Ήρθε στην πόλη μας ο Διευθυντής των Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας, για το Λεσβιακό στάδιο. Πιστεύουμε πως ήρθε να δει τα μακρά τείχη, που τάχε άκουστά απ' το μακαρίτη Θεουκυδίδη.

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΦΕΥΓΟΥΝ

Αγαπητέ μου «Τρίβολε»
Φεύγω σήμερα, επιστρέφοντας στην Αθήνα την όλιγοήμερη παραμονή μου στην όμορφη μας Μυτιλήνη ή γλύκαναν, πιο πολύ άκόμα κι' απ' τις πηγάδες συγκινητικές έκδηλώσεις παλαιών καλών φίλων και γνωστών, τα άνοιχτόκαρδα τριβολικά καλωσορισίατα.

Με τα πολλά μου εύχαριστώ Δικός σου Νίκος Πρίμπας
Υ. Γ. Θα χαρώ πολύ να συναντηθούμε στην πολυθρνητη Πλάκα, «ήν και Μάκαρες ποθέουσιν»...

Σημ. Τριβ. Κι ο «Τρίβολος» θα χαρεί άρκετά πολύ άν, πριν συναντηθείτε στην πολυθρνητη Πλάκα, λάβει άεροπορικώς ένα μικρό καλαθόπλεχτο δείγμα από τα πολυθρνητα καινούργια της Πλάκας, ή και έπιαρχιώτες θνητοί ποθέουσιν.

Η ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ «ΑΡΗ» — «ΚΑΡΑΣΙ»

(Σκίτσο — Δινόλεουμ Γ. Κακαδέλλη)

Ο σιδερόφρακτος διαιτητής: — «Καρασί» μπίνι γιασά!

ΠΕΡΙ ΤΕΡΑΤΩΝ

Στο Ιοναφλίδικο καφενείο κάποιος χτίστης διάβαζε, με τα λίγα γραμματάκια του την έφημερίδα και ξηγούσε κιάλας στους συναδέλφους του τα κορακίστικα της μιξοβάροβρης καθάρουσας. Όπου δέν τα κατάφερνε τσοντάρανε οι άπλο'κοι άκροατές, προσπαθώντας με υποθέσεις και εικασίες να λύσουν τους γλασσικούς γρίφους! Κάποια στιγμή ο άναγνώστης προσέκρουσε σ' έναν έγκυκλοπαιδικό σκόπελο πρώτου μεγέθους. Στο τάδε μέρος ή τάδε έτεκεν τέρας δύσμορφον εις την θέαν του όπολου ή μαία έλιποθύμησαν!

— Τι έγινε; Ρώτησε μ' ένα στόμα τό άκροατήριον.

— Τέρας!
— Έ, τί εινε αυτό;
— Τό γράφει. Δύσμορφον.

— Ναι, μά τί; Έπέμειναν οι άπορούντες.

— Δέν ξέρω. Αυτά γράφει αυτά σας διαβάω.

Τότε παρενέβη ο από μηχανής Θεός. Ο καφετζής.

— Δέν καταλαβαίνιτι; Μουνόταυρος! Άμ τ' μέσ κι άπάνου άθηρηπους κι άμ τή τζλιά κι κάτω φίδ!

— Α! Σάν τ' αφινικό μας, να πούμι! Παρατήρησε ένας τετραπέρατος πουργός.

— Δέν κατάλαβες, καημένο. Άσε να μάς πει. Μή λέμε ό,τι

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Η Άγορανομική Έπιτροπή φαίνεται πως δέν κάνει καλά τη δουλιά της. Πολλοί κυνηγοί της κόλεως μας έχουν παρτίπωνα μαζί της. Ωφειλε να διατιμήσει κάπως λογικά τους σκοτωμένους λαγούς. Γιατί οι κυνηγοί της υπαίθρου άσχροκερδοούν. Πριν μια βδομάδα π. χ. ο κ. Γ. Κατσικαδέλλης, άναγκάσθηκα, για να μη γυρίσει με άδειο τρουβιά, να πληρώσει σε Καλλονιάτη κυνηγό, για ένα σκοτωμένο λαγό 2 δ'κάδων πενήντα χιλιάδες.

ΚΑΛΩΣ ΤΟΝ!

Γύρισε άπ την άποστολή του στην Ιταλία ο κ. Τσιτσιγιάννης, ένας άπ' τους πιο μορφωμένους και καταριθμένους Νομιάτρους της Ελλάδας. Ο «Τρίβολος» τον καλωσορίζει με μεγάλη χαρά, έστω και άν κινδυνεύει να παρεξηγηθεί...

βρούμε! Τόν έπατίμησε ο άναγνώστης.

— Ίσεις δέν ήκαταλάβατι. Κι τ' αφιντικό μας Μουνόταυρους είνι. Άνάπουδους όμως. Άμ τ' μέσ κι άπάνου φίδ, κι άπ τήν τζλιά κι κάτω άθηρηπους.

Η άνάγνωση της έφημερίδας σταμάτησε. Η έγκυκλοπαιδική συζήτηση περι τεράτων παρουσίαζε πολύ ενδιαφέρον και ήλεκτρειζε τη φαντασία των άπλοικών ανθρώπων. Ο καθένας έφερνε κι από ένα παράδειγμα, άπ τα σκοτεινά βόθη των άναμνήσεών του. Λογής-λογής τεράτα. Δράκoi μυθολογικοί, έπρακέφαλα τεράτα της Άποκαλύψεως, Νεράιδες, Καλικάντζαροι. Ός και ο «κατηραμένος όφις» του Μεγάλου Άλεξάνδρου — «Έξελθε κατωράμενος όφι, διότι εάν δέν έξελθες, θά σε έξέλθω εγώ!» — έξήλθε και κολουριάσθηκε πάνω στο ραπέκι. Μά κανέναν τους δέν υποψιάστηκε πως είχαν μπροστά τους μέσα στη διπλωμένη έφημερίδα τό δυσμορφότερο και φοριχότερο τέρας του κόσμου, την καθάρουσας, που κρατάει στο πνευματικό σκοτάδι γενεές γενεών φουκαράδων Έλλήνων.

ΠΑΡΑΤΑΣΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ

Παρετάθη η έγγραφή των γυναικών στος έκλογικούς καταλόγους ως τις 31 Οκτωβρίου. Για την έγγραφή τους άπαιτούνται μεταξ άλλων τα έξης πιστοποιητικά:

- α) Δύο φωτογραφία όχι προσχολικής ηλικίας.
- β) Ότι ή αιτούσα έχει συμπληρωμένο τό 21ον και όχι τό 51ον και στάθηκε στέ 29ον.
- γ) Ότι δέν έχει στερηθεί των πολιτικών της δικαιωμάτων, διότι σκέτωση τόν άντρα της.

ΧΑΜΕΝΑ ΠΡΑΜΑΤΑ

«Ακυλόση — διαβάζουμε σε ντόπια έφημερίδα — σκακάκι, περιέχον ταυτότητα σε όνόματι κτλ. Ο εφόν παρακαλείται να κρατήσει τό σκακάκι και μās παραδώσει την ταυτότητα».

Ο τρόπος που είναι συνταγμένη η είδοποίηση και κυρίως η έπιμονή τού τείως ιδιοκτήτου του χαμένου σκακκιού να παρακαλεί να τή φορτώσει στον εφρόντα, γεννά την όπένεια πως τό σκακάκι είναι για πέταμα.

ΜΑΣ ;

Η Άμερικανική Άποστολή, λαβούσα όπ' όψιν κτλ. τό ένεργητικόν και παθητικό της Τραπεζής της Ελλάδος της 30 Σεπτεμβρίου ε. έ. βρίσκει ίκανοποιητική την οικονομική μας κατάσταση. Άν αυτό τό ΜΑΣ είμαστε έμεις οι Έλληνες δέν έχουμε χαμπάρι από τέτοιου είδους ίκανοποιήσεις.

ΣΠΟΝΔΗΣ

Την προχθεσινή άβγλή μια εθθυμη παρέα, από δημοσίους και δημοτ. υπαλλήλους με έπί κεφαλής την Γκουγκού και τόν άκονρτεονίστα Β. Άναφιότη έν όργάνω, ανέβηκε στο Α' Νεκροταφείο και έκανε σπονδες πάνω στον τάφο του Κουρούκη. Τραγουδήθηκε τό άγαπημένο τραγοόδι του μακαρίτη «Σαράντα Παλληκάρια», τό «έβγα, βρέ Χαράλάμπη, να σε παντρέψουμε» και έν συνεχεία ο «ενυφάτος». Η σπονδή έληξε με τόν τροχαϊκόν πηδηχτό «τούτη η γής που την πατοίμε ούλοι μέσα θε να μπούμε».

ΚΑΒΟΥΡΑΣ ΓΙΑΣΑ!

Δημοφιλής λέγεται, ως γνωστόν, ένας άνθρωπος που τόν άγαπά ο λαός. Τι να όνομάσουμε όμως τόν κ. Μαν. Κάβουρα, που ή φήμη του ξεπέρασε πρό πολλού τα όρια του Δήμου και τή Έλληνικά όνορα! Την περασμένη Δευτέρα που έφευγαν οι Τοθκοι της όμάδας Καρασί, χάλασαν τό λιμάνι με τις ένθουσιώδεις λαχάτων: «Κάβουρας γιασά! γιασά!»

ΝΑ ΛΙΘΟΒΟΛΙΘΕΙ

Στην Έλβετία συνελήφθη ο διάσημος άπατεώνας Πέτε που έστειλε στη Θεσσαλονίκη 176 κάσες γεμάτες πέτρες άντις όφάσματα.

ΣΩΤΗΡΙΑΣ;

Η «Ένωσις Έπέκ—Φιλελευθέρων» διάλεξε για σημα της έκλογικό την Άγκρα.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Έάν «μία άηδών δέν φέρνει την Άνοιξη», μία καλλιθέλαδη όμως ντιζέ, σαν τη Βέντα Άρνά φέρνει άσφαλώς χειμώνα. Διαφορετικά δέν έξηγιεται πως βρέθηκε ή γλεντζού και ένόχτιας Μυτιλήνη φές βράυ στο «Κεντρικόν», του κ. άργου Χ' Μιχαήλ και έπαλάβαινε την όραία Βέντα στα τελευταία άθηναϊκά τραγοόδια, με συνοδεία της δεχέστρας 'Ιατρού—Χ' Έδστρατίου, τή στιγμή που τά κέντρα της προκουπιάς είναι χαρά δεσο με τό μικρό καλονικαίικι. Δέν υπάρχει άμφιβολία. Η έπιξη της Βέντας; Άρνά σημαίνει τό τέλος του καλονικαίου. Και κατά που λένε οι είδικόι τή φετινή σοδιά του λαδισό μας θα τά φάνε πάλι οι ντιζέδες.

ΩΡΑ ΤΟΥ ΚΑΛΗ

Έχασ σήμερα ο «Τρίβολος», και έναν άκόμα άπ' τους πιο εύγεντικούς καλιος συνεργάτες του, τόν Κώστα Βολαβίνη (Αιλινο). Πήγε να βρει τό μεγάλο του άδερφόν τόν αξίχαστον Έξοχότατον. Άρα τού καλή και με τό καλό ν' άνταρώσει.